vähegi häält oli. Loomulikult võttis ka üliõpilaskond osa üldisest vaimustusest, nii et ka muul ajal peale maiõhtu, kauneil kevad- ja sügisõhtupooltel kella 5 paiku kõlas Toomelt nn. bastioonilt Tähetorni ja Vana anatoomikumi juurest kord ühe, kord teise korporatsiooni liikmete kvarteti laul. Laulule lisaks korraldati XIX sajandi 50.-te aastate keskel maiõhtul vähemais ringes juba ka kneipimisi ehk alkoholiga olenguid, kuigi väljaspool linnapiire.

Alles 60.-test aastatest alates võetakse maid vastu juba kogu üliõpilaskonna poolt ühiselt ja seda nn. metsikul Toomel [1]. Muuseas said üliõpilased 1862. a. esmakordselt luba korporatsioonide värvide kandmi-

„Metsik" Toom.

seks. 60.-te aastate lõpuks olid üliõpilaskonna mai vastuvõtu pidustused kujunenud juba terve Tartu linna pidupäevaks. Algul leidis üksikute korporatsioonide vahetuslauludega oleng aset „metsiku" Toome liivaaugus. Tulematerjaliks kasutati õllekorve, kuid ka naabruses olevate majade aiaroikaid, mille eest näiteks 1866. a. tuli omanikele maksta kahjutasu 50 rubla. See teguviis aga ei tahtnud meeldida ülikooli valitsusele ja mõned buršid paigutati karistuseks „tulikahju tekitamise eest" kartseri.

Kui Toome liivaauk muudeti „õitsevaks aiaks", sai 1874. a. ülemuse loaga mai vastuvõtu kohaks „mänguplats" (praegu tennisväljak) Toomevaremete ees orus. Nüüd muutus kava palju suurejoonelisemaks.

[1] „Metsikuks" Toomeks nimetati tol ajal praegust Kassitoome, kuna aga Kassitoomeks (Katzendom) vanemal ajal kuni XIX sajandi lõpuni kutsuti linnaosa Hetseli tänava ja Silmakliiniku vahel, kuhu hiljem ehitati Ühiselumaja (praegune Riigi Keskarhiiv) selle juurde kuuluvate hoonetega.

Tartu VI, lk. 235